

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

268

Vragen van het lid **Verdonk** (Verdonk) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over de *inzamelingsactie om de invalide politieagent Rob Oostrom en zijn familie financieel te ondersteunen*. (Ingezonden 24 september 2009)

1

Bent u bekend met de inzamelingsactie om de invalide politieagent Rob Oostrom en zijn familie financieel te ondersteunen?

2

Bent u bekend met het feit dat een militair, die in dezelfde mate gehandicapt is geworden na een dienstongeval, terecht over onder meer de volgende voorzieningen kan beschikken: leefvoorzieningen, vervoersvoorzieningen, kosten verbonden aan ontspanning, ontwikkeling, huishoudelijke uitgave etc. en dat hij daarnaast een invaliditeitsuitkering ontvangt die kan oplopen tot 160% van het laatst genoten salaris?

3

Waarom is er een verschil tussen de vergoedingsregeling voor militairen en politiemensen, terwijl beide zich heldhaftig inzetten in dienst van de Nederlandse staat?

4

Deelt u de mening dat deze situatie onacceptabel is en dat een

politieagent, die gehandicapt raakt tijdens de uitoefening van zijn werk, recht heeft op een adequate vergoeding?

5

Bent u bereid de heldhaftige politieagent Rob Oostrom en tevens andere politiemensen die door hun werk in dezelfde situatie zijn terecht gekomen alsnog van soortgelijke rechten (invaliditeitsuitkering en leefvoorzieningen) te voorzien als militaire oorlogsslachtoffers?

Antwoord

Antwoord van minister **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 7 oktober 2009)

1

Ja.

2

Ja.

3

De verschillen in rechtspositie komen voort uit andere rollen, taken en de daarmee verbonden blootstelling aan gevaren. In formele zin zijn de verschillen ook te verklaren uit het feit dat de militair en de politieambtenaar niet onder dezelfde arbeidsvoorwaardelijke sector vallen.

4

Ik deel de mening dat een politieagent die gehandicapt raakt tijdens de uitoefening van zijn werk, recht heeft op een adequate vergoeding. Op grond van de op een

politieambtenaar van toepassing zijnde rechtspositie, kan een politieambtenaar die als gevolg van de uitoefening van zijn functie, in een situatie als de heer Oostrom, terecht komt, op de volgende voorzieningen een beroep doen:

- a. gedurende 2 jaar 100% doorbetaling van zijn bezoldiging;
  - b. daarna een WIA uitkering (incl. aanvulling) tot zo'n 90% van zijn bezoldiging;
  - c. volledige vergoeding van de noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging;
  - d. in het geval van invaliditeit is voorzien in een smartengelduitkering tot een maximumbedrag van € 136.100 netto, afhankelijk van de mate van blijvende invaliditeit;
  - e. een tegemoetkoming in de kosten van rechtshulp, ingeval schade wordt verhaald op de dader;
  - f. als uitiem vangnet: een beroep op de Stichting Waarborgfonds Politie die, kort samengevat, uitkeringen kan toekennen aan een politieambtenaar ter compensatie van schade die hij niet elders kan verhalen.
- Ik heb contact opgenomen met de werkgever van de heer Oostrom, het regionale politiekorps Utrecht. Zoals een goed werkgever betaamt heeft het korps zijn verantwoordelijkheid ten volle genomen en heeft betrokkene alle mogelijke ondersteuning geboden, zowel in financieel als in ieder ander opzicht. Deze ondersteuning gaat verder dan

op grond van wet- en regelgeving
verplicht is.

5

Ik verwijs naar het antwoord op vraag
3 en 4.